Midőn a nemtelen mély gyászával búcsúzunk Gross Dávidtól s az utolsó isten-tisztelet előtt vissza akarunk tekinteni több mint 70 évet betöltött életére, gondoljunk egy a Szentírás felejthetetlen [illegible], mely Izraelnek nemes pusztai vándorlásáról szólva azt tanítja: [illegible] azért vezette Isten pusztai élet nyomorúságának utjain, hogy próbára tegye, [illegible] vajjon mi van a szívében. Hát azért kellett a népnek a [illegible] szenvedéseit átélni? Hát Istennek próbára kell tenni az embert, különben nem látja, mi van a szívében? Nem az Istennek van erre szüksége, hanem magának az embernek, csak a fájdalomban, a megpróbáltatásokban válik nyilvánvalóvá a szív igazi tartalma, csak a szenvedések pörölye alatt ele-[illegible] a szív érzéseinek [illegible], csak a pusztai élet éjjeli homályában találhat az ember olyan tökéletességhez utat, mely elvezeti az ígéret földjére. [illegible] a világban, s hallani fogtok nagy dicséreteket [illegible], becsületes, vallásos, családjukat végtelenül szerető, polgári s közéleti kötelességeiket híven teljesítő emberekről. Én pedig azt mondom: könnyű annak becsületesnek lenni, ki vagyonban dúskálkodik s [illegible] a kísértést; könnyű annak családját szeretni, s [illegible] gondoskodni, kinek bőven áll rendelkezésére minden eszköz, hogy a családfenntartás [illegible] terhét ne érezze, csak a családi élet örömeiből vegye ki részét; könnyű annak jótékonynak, polgári kötelességteljesítőnek lenni, aki bő [illegible] feleslegével járulhat a közjó oltárához; dicsérhetitek: [illegible] de azt még nem tudhatjuk, hogy mi rejlik a szívükben. A szívnek igazi tökéletességét csak annál látjuk, ki az élet pusztaságában vándorolt, aki a fájdalmak zivatarában őrizte meg szíve tisztaságát, a nélkülözések perzselő szenvedéseiben őrizte meg a becsület érzését, a megpróbáltatások égő kohójában megedzette hitét, s [illegible] vállára felvette, embertársai iránti kötelességek teljesítésében, ott látjuk, hogy mi rejlik a szív mélyén, látjuk, hogy az érzelmek olyan kincsét halmozta fel szívében, mely [illegible] Isten előtt, hogy befogadja az örök boldogság ígéretföldjére. — Ilyen volt Gross Dávid élete. Megpróbálta az Isten, s jó volt mindenkor. De azért próbára tette az Isten: [illegible] bizony szinte mélyen kínnal [illegible]. S mint Dávid királyra, ki késő öregségében [illegible] vitte magát, [illegible] a [illegible] királyi [illegible] lettek. — — — [illegible]

1911. aug. 8. Gross Dávid

Ver/1/084